

Ք Ս Ա Ն Վ Ե Ց Ե Ր Ո Ր Դ Տ Ա Ր Ի

Մ Շ Ա Կ

Տարեկան գինը 10 բուրլի, կես տարվան 6 բուր.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“.
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Հ Ի Մ Ն Ա Գ Ի Ր Գ Ի Բ Ի Ո Ր Ա Ր Ծ Ի Ո Ւ Ն Ի

Բ Ա Ց Վ Ա Ծ Է Բ Ա Ժ Ա Ն Ո Ր Դ Ա Գ Ի Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

ԱՌԱՋԻՎԱՅ 1899 ԹՒԱԿԱՆԻ

Մ Շ Ա Կ

(27-րդ ՏԱՐԻ)

ԻՐԱՎԱՆՆԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԻՐԻ

ՄՇԱԿԸ, ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԻ ԵՆՈՅԵ ՊՐՕԳՐԱՄՄՈՎ ԵՒ ԵՆՈՅԵ ՈՒՂՂՈՒԹԵԱՄ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳԻՆԸ. ՄՇԱԿԻ տարեկան գինը 10 բուրլի է, տասն և մէկ և տասն ամսվանը՝ 9 բ., ինն և ութ ամսվանը՝ 8 բ., եօթ ամսվանը՝ 7 բ., վեց ամսվանը՝ 6 բ., հինգ ամսվանը՝ 5 բ., չորս ամսվանը՝ 4 բ., երեք ամսվանը՝ 3 բ., երկու ամսվանը՝ 2 բ. և մի ամսվանը՝ 1 բուրլի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՆԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ամերիկայի բաժանորդները պէտք է վճարեն տարեկան 6 դոլլար. Եւրոպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի բաժանորդները՝ 10 բուրլի:

ՄՇԱԿԻՆ գրվել կարելի է ԽՐԱԳՐԱՏԱՆԸ (Բաղարայան և Բարձրախալ փողոցների անկիւնը):
Կայտարարութեան ուրիշ քաղաքներէն ՄՇԱԿԻՆ գրվելու համար, և առհասարակ նամակներ և ծրարներ ուղարկելու, պէտք է գրվել Տեղեկատու հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ»; իսկ արտասահմանից՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

Յայտարարութիւններ ընդունվում են բոլոր լեզուներով:

Ա Պ Ա Ռ Ի Կ Բ Ա Ժ Ա Ն Ո Ր Դ Ա Գ Ի Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Զ Է Ը Ն Գ Ո Ւ Ն Վ Ո Ւ Մ

ԲՈՎԱՆԳՈՒԹԻՒՆ

Անհաւատար զարգացում.—Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Կեանքի քննադատութիւնը. Դուք էք մեզաւոր: Վրաց թատրոն. Նամակ Բաղարայանից. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նոր ցուեր. Նամակ Թիֆլիսից. Նամակ Ամերիկայից. Արտարկ լուրեր.—ԽՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ.—ՀԵՆՈՒՄԻՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍՏԻՐԱԿԱՆ. Երկու օր կոմս Լ. Ն. Տօլստոյի մօտ:

ԱՆՆԱՍՏԱՐ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄ

Անդրկովկասը ներկայումս անցողական շրջանի մէջ է գտնվում: Մի կողմից հին կեանքը, չը նայելով իր դիմադրութիւններին և մարտունակներին, ստիպված է իր նահապետական և աւանդական կերպարանքը փոխել, միւս կողմից մուտք է գործում նորը, երբեմն յարմարվելով հը-

նին, իսկ երբեմն արտայայտվելով ինքնուրոյն կերպով: Այդ փոփոխութիւնների մէջ սակայն մի հանգամանք, որ աչքի է ընկնում առանձին ոչ ժողովայն է, որ մանր արդիւնազորները չէ կարողանում օգտվել բաւականաչափ այդ փոփոխութիւններից և շատ անգամ նոր հանգամանքների, նոր պայմանների առաջ ներկայանում է անկարող և անձեռնհաս: Նրանք և նա երկաթ-թուղիներ, շինվում են շողեւաւեր, կառուցվում են նաւթային գործարաններ, բազմանում են խոշոր և հոյակապ անոթը քաղաքներում և աւաններում, կազմակերպվում են զինեզործական, բամբակափառական և ուրիշ ընկերութիւններ. մի խօսքով մեծանում է խոշոր արդիւնազորութիւնը և աւելանում է կապիտալի ասպարէզը. իսկ միւս կողմից բազմաթիւ մանր արդիւնազորներ մնում են նախ-

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԵՐԿՈՒ ՕՐ ԿՈՍՏ Ա. Ն. ՏՈՒՍՕՅԻ ՄՕՏ

Հոկտեմբերի 12-ին Կուրսկ քաղաքից ճանապարհվելի դէպի Տուլա, ուր հասայ Տեղեկատու օրը, առաւօտեան ժամը 6-ին: Այս ճանապարհորդութիւնս արի յատկապէս Տօլստոյի մօտը գնալու և նրան մի կարճ ժամանակ գնել լսելու համար:

Տօլստոյի դէպի Նամայեա Պօլեանա գիւղը, ուր բնակվում է աշխարհահռչակ հանճարը, եւ Տուլայի երկաթուղու կայարանում վարձեցի մի կառք և վաղ առաւօտեան ճանապարհ ընկայ: Տուլա քաղաքը դեռ քնած էր, միայն տեղ-տեղ երևում էին կանայք, որոնք դիմում էին քաղաքի զանազան կողմերը՝ իրանց զիւղական ապրանքները վաճառելու համար: Տուլա քաղաքի մի կողմից, խիտ մառախուղը միւս կողմից ինձ թոյլ չէին տալիս քաղաքի փողոցներն ու շինութիւնները լաւ դիտելու. փակված մուշտուկի մէջ նաղլուստ տեսնում էի, որ Տուլան իր կեղտոտ փողոցներով շատ հեռի է նահանգական քաղաքի իսկական պատիւը ունենալուց: Երբ հասայ քաղաքի վերջի թաղը, որից սկսվում է Նամայեա Պօլեանա տանող խճուղին, սկսեցինք բարձրանալ դէպի մի բլուր, որի գագաթին շրջապատ տեսնում էին շատ գիւղացիներ: Երբ իմ կառքը մօտեցաւ նրանց, ես՝ կանգնեցնելով կառքս, հարցրի նրանցից մէկին,

կին վիճակի մէջ, կամ որ աւելի ցաւալին է, նոյն իսկ յետ են մղվում ասպարէզից: Արդարեւ մեր մանր արհեստաւորը, մեր անայնագործը, մեր այգեգործը, մեր ամբողջ գիւղական դասակարգը օր օրի վրա աւելի աննախանձելի վիճակի մէջ է ընկնում և մի քանի տեղերում նոյն իսկ ստիպված է զբուժ իրան թողնել իր մըշտական արհեստը և վարձվել իբրև հասարակ բանուր քաղաքներում և գործարաններում:

Եւ դուք է գալիս, որ այն ժամանակ, երբ մենք հրձիւրում ենք մեր երկաթուղային գծերի ընդարձակելու ցանցից, հիանում ենք երկաթուղական լայտերների հրաշալի լոյսից և մեզ զգում ենք երջանկութեան և լուսաւոր կեանքի շէմքի առաջ, այդ միջոցին մեր մանր արհեստաւորը և երկրագործը շուտաւաճ և յուսահատ մըշտութեամբ առողջված անձեռն է նոր ժամանակը, որ նրա համար չը բերեց ոչ միայն երջանկի և լիակատար կեանք, այլ և զրկեց նրան այն կուշտ հացից, որով նա ապահովված էր անցեալում: Նոր ժամանակը իր շացուցիչ հրաշալիքներով դառնում է այդպիսով մի անհասանելի և անմատչելի ուրուական, որ ձնշում է նրա երեւակայութիւնը և թուլացնում մըքաւման ցանկութիւնը:

Սակայն սխալ են մտածում այն մարդիկ, որոնք կարծում են թէ լուսաւորութեան և քաղաքակրթութեան հետ անխտաւիելի են աշխատողների և մանր արդիւնագործողների զրկանքները: Քաղաքակրթութիւնը անկատար կը լինի մինչև այն ժամանակ, երբ արդիւնագործութեան զարգացման հետ միասին զարգացած չի լինի և ամբողջ ժողովրդի բարեկեցութիւնը: Այժմ աւելի և աւելի համոզեցուցել է դառնում այն սկզբունքը, որ երկրի առաջադիմութեան աստիճանը պէտք է չափվի նրա ժողովրդի ընդհանուր բարօրութեան ծաւալով: Այդ պէտք է յիշել անդադր և դրա համեմատ կազմակերպել ժողովրդի զարգացման և առաջադիմութեան գործը:

տութիւն և յետադիմութիւն մարդկային ազգի: Այս միջոցին կառավարս խճուղուց շեղվեց դէպի աջ և սկսեց դաշտով առաջ գնալ, ձեռքերով ձիւրը:

—Ինչպէս ձանապարհից դուք եկար, հարցրի ես:
—Այս է կոմս Տօլստոյի կարուածը, պատասխանեց նա:
—Ո՞ր է Նամայեա Պօլեանա գիւղը:
—Այս, մեր դիմացը գտնվող անտառի ետևումն է. կոմսն էլ այս անտառի մէջն է բնակվում:
Իմ ուրախութեան չափը չը կար, երբ տեսայ այն անտառը, որի մէջ աշխարհահռչակ հանճարն էր բնակվում: Առաջ գնալով անտառի միջից, յանկարծակի երեսայ մի երկաթուղային տուն:
—Այս է կոմսի բնակարանը, ասաց բարձր ուղուարթ ձայնով իմ կառավարը:
Անն և կառքը կանգնեց այդ տան ներքին յայտարկի պատշգամբի առաջ՝ առաւօտեան ժամը 8 1/2-ին:
Երբ թողութիւնվաք Լեվ Նիկոլայեւիչ Տօլստոյի 50 տարեկան մի կարճահասակ մարդ ինձ ներս հրավերեց, եւ ուրախութեամբ մտայ նախանձեակը: Վերաբերու, կրկնակողմիներս և նովանոց թողնելով նախանձեակում՝ հետեցի ինձ հասակակից մարդուն, որը ինձ տարաւ մի սենեակի և ասաց. «Այստեղ խնդրեմ նրա սենեակը է ինչ որ կամենում էք կարդալ, այս գրքերից չսկսեք և կարդացէք: 15 բուրլից յետոյ Լեվ Նիկոլայեւիչ կը գայ ձեզ հետ տեսակցելու:
Իմ հիւրընկալը հեռացաւ: Սենեակում մենակ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿԵԱՆՔԻ ՔՆՆԱԳԱՏՈՒԹԻՒՆԸ

II
Մեզ կարող են ասել, թէ համարարանների այդ փարաջուրը քաղաք ունկնդիրներին նպատակն է միայն քննադատութեամբ զարգացումս ձեռք բերել, մի բան որ անհրաժեշտ է և ժողովրդի հետ գործ ունեցող պաշտօնեաներին: Այդ ձեռք է. այն ժամանակ մեզ մնում է դարձնալ մեր քարձրագոյնս դպրոցի՝ ձեռնարանի՝ ղեկավարներին և նրանց երեկի ժամին գործունէութեան վրա: Ինչպիսի ուրեմն կարող են պարծենալ՝ ասան քառորդ դար է մեր դպրոցական հաստատութիւնները կապալով վերջրած այդ «գործիչները», միթէ նրանով, որ իրանց հակառակորդներին դէմ ամեն անկեղծի հնարքներին, ամեն հարածանքի դիմող մեր կղերական այդ Յերբէրները այսօր խոտովանեն, որ նոյն իսկ քննադատութեամբ զարգացումս տալ իրանց սաներին չը կարողացան: Զարձանալի չէ, որ մեր քառատաւառարանները, ոչ միայն չը կարողացան ներշնչել բուն քրիստոնեական աշխարհայեցողութիւնս, ալտրուստական զգացմունքներ՝ իրանց դաստիարակութեան յանձնված պատանիներին, այլ միայն մեր քերական մանկավարժների և քերական ուսուցիչների հետ չը կարողացան ընդարձակել իրանց սաների մտաւոր հորիզոնը, տալ նրանց մտաւոր զարգացում և պատրաստութիւն՝ ըմբռնել շրջապատող հասարակական երեւոյթները և ժողովրդի պահանջները: Ամեն ինչ նպատաւոր էր այդ կղերական Յերբէրների համար. հոգևոր իշխանութիւնը նրանց տալ էր գործելու և կատարելով լիաօրութիւնս, և՛ մօնօպօլիա և աշխատանքի կեանքական վարձատրութիւնս, չէր մերժվում նրանց ոչ մի բանահմութիւնս, բայց ինչ աշդոյրին դրանք: Ապագայից հեռացրին իրանց հակառակորդներին, ընկան ձեռնարկութեան և շահաւորութեան ետևից և ներշնչելին իրանց սաներին իրանց սահմանափակ հայեացքները և ողորմելի նեղբարութիւնս ու ընչաբարցողութիւնը: Ինչպէս որ իրանք էին արհամարհում ժողովրդը, այնպէս են վարվում և նրանց պատրաստած շնորհակցութիւններն ու քարձրագոյնութիւնները:

Թէ արդարեւ այդպէս է վերաբերվում ժողովուրդին մեր կղերական Յերբէրներին հետ միասին և մեր վեղարաւոր նոր սերունդը (չնչին բացառութիւնները մի կողմ թողնելով) այդ ցոյց է մնալով, եւ նրանցիկ սեղանի մօտ դրած բազկաթոռի վրա Ուրախութեանս յուզունքը հետզհետէ անցնելով, եւ սկսեց հանդարտօրէն դիտել և ամենայն ուշադրութիւնով դիտել սենեակը և նրա մէջ գտնվող պահարանները, որոնք լի էին եւրօպական զանազան լեզուներով գրված գրքերով: Հետաքրքրվեցի այդ գրքերով: Սեղանի վրա դրված էր «Журналъ Жюри-жюри» շաբաթական թերթի և նա համարը: Հազիւ հազ սկսել էի կարդալ Լեվ Նիկոլայեւիչի քննադատական յօդուածը Մօլայանի մի գրուածքի վերաբերութեամբ, յանկարծ սենեակի դուռը բացվեց և ներս մտաւ հանճարեղ ծերունին՝ առաւօտեան վերաբերու հագած: Ես իսկոյն տեղիցս վերկացայ ու շտապելով մօտեցայ նրան և ձեռքս առնելով ասացի՝ «Վերլուստոյի Ս. Աւետման հայոց եկեղեցուց Սրապիոն Պաշատրեան Սամուէլեան անունով քահանայն ես: Ես տասը տարուց աւել է, որ ուսումնասիրում եմ ձեր գրուածքները, և ըստ իմ համեակ կարողութեան ուսումնասիրելով նրանց, եկել եմ այն եզրակացութեանս, որ դուք հազուապէս քրիստոնեայ էք, դուք կատարեալ աշակերտ էք Քրիստոսի. և որովհետեւ ես շատ հեռու եմ Քրիստոսի աշակերտ կոչվելուց, բայց մեծ ցանկութիւնս ունեմ նրան աշակերտելու, դրա համար եկայ ձեզ մօտ գէթ մի քանի ժամ մնալ ու լրանել ձեզ ամենայն ուշադրութիւնով... Ես իմ խորին զգացմունքներն ու մեծ յարգանքը դէպի ձեր հանճարը համարձակեցայ արտայայտելու իմ համեստ փորձիկ բանաստեղծութիւնով, որը ձեզ ուղարկել էի ձեր եօթնամսական յօդուածին առիթով. յուսում որ ստացած կը լինէք:

տալիս ինքը կեանքը՝ Հեռու չը գնանք՝ օրինակներ բերելու համար։ Միթէ էջմիածնի գործերում այնքան բնական ունեցող այդ ճերմակներին, ինչպէս և նրանց աշակերտներին չը պէտք է յայտնի լինէին, օրինակի համար, այն փաստերը, որ «Մշակի» 149 և 172 №№-ում, Ատրպատականից գրած թղթակցութիւններն են նկարագրում։ Ահա ձեզ մի թեմ, որը էջմիածնից է կախված և նրանից այնքան էլ հեռու չէ՝ մի թեմ, ուր ամբողջ գաւառներին հայ ժողովուրդը տարիներով մեռած է անքահանայ, անյաջորդ, առանց ուսումնասիրանների, քարոզիչների և հոգևոր լիցենզիաների հոգանքի։ Բարանդուզի 14 գիւղ, Արմաշի 25 գիւղ, Սուրբուզի հայերը թրջանում են, յուսահատութիւնից պատրաստ են մահակազանութիւն ընդունել։ Ինչ է և անուր դրա դէմ էջմիածնը, որ ձեռնարանակար զնայ գործելու այդ վայրերում։ Մամուլը իւրաքանչիւր անգամ տեղեկացնում է մեզ, որ վանքերն, բաղնիքներն, կղերիկացիներն կրօնափոխ են լինում, որովհետև ամեն օր բռնաբարվում են նրանց իրաւունքները, պատրիարքարանը ականջ չի դնում նրանց անթիւ բողոքներին, լայով, հեկեկալով հովիւ, առաջնորդ են պահանջում, իւրանց ցաւերի դարման են խնդրում, բայց լսող չը կայ. իսկ մեր սրբազանները և երիտասարդ քարակալները չեն ուզում թողնել Բոսֆորի գեղեցիկ ափերը և իրանց պաշտելի մարմինը պարտադրող անարդարութիւնը։

Մամուլը որքան ուզում է՝ թող վրդովի, բողոքի, պահանջի, քարոզի, եթէ Աւետարանը զօրութիւն ունի փոխելու գալիս սովորութիւնները, այն ժամանակ կարելի է յուսար, որ և ժողովուրդի նեկեղանքները կը շարժեն մեր աստուածաբանը կարիքիտանների դուրը։ Գրանք այնպէս չեն դատարարված ու ներշնչված, որ եկեղեցի անկողի քարակալը և իրանց անձնական շահերը չը հասկանան, այլ մի որչա համայնք կազմող ժողովուրդի պահանջները։ Աւետիգները ոչ ոք չեն լաւ է արտացոլել այդ աշակերտների «ուղղութեան» մէջ, որ չը նայած վերև յիշած քառանկի քարասրտութեան և անհոգութեան, երբ որ խօսք է լինում օտար եկեղեցիների կրօնաւոր անձանց եռանդուն գործունէութեան մասին, այն ժամանակ մեր վերաբարները, իւրանց աշխարհական պաշտպանների հետ միասին, հարկ են համարում արդարանալ, առարկելով, որ օտարները չար գիտաւորութեամբ, այսինքն՝ «հաւատարմութեան» նպատակով են գնում թիրախ կամ Պարսկաստան և օգնում այնտեղի բրիտանականներին։ Սակայն մտածում են մեր փափկասուն հայր-սուրբերը, որ այդ խօսքերով հէնց իրանց բերանով իրանք են իւրանց դատապարտում. որովհետև այդ ինչու, պատուելի հայր-սուրբեր, և կը բարցնենք զրանց, բարի գիտաւորութեամբ, ձեռք եկեղեցու հօտը փակելու նպատակով անգամ գրեք ևս անընդունակ էք եռանդ ու անձնուիրութիւն ցոյց տալ. չէ որ բարի գաղափարը աւելի պէտք է ոգևորէր ձեզ, բան չարք՝ ուրիշներին...

Լևոն Սարգսեանց

XIX-րորդ դարի հանձարն ինձ պատասխանեց.

—Սու ձեր շնորհարարական նամակն ստացայ։ Ձեր գալու նպատակը բարի է, և ես ինչ որ կարող եմ ձեզ անել՝ ձեր խնդրերին պատասխանելով կատեն։ Ահա ձեզ եմ յանձնում այս երկու սենեակները և որպէս զի դուք կարողանաք զբաղվել մինչև իմ ազատ լինելը, ես ձեզ այժմ և եթ կը բերեմ մի բանի գրքեր կարդալու համար։

Այս խօսքերից յետոյ Լեւոն Նիկողայեվիչ սենեակից դուրս եկաւ։ Սկսեցի խոր մտածել իմ յարգանքի առարկայ դարձած մարդու վերաւ Հիւսիսում էի նրա հանձարեղ հասնատութեան ու հեղուկութեան վրա։ Նրա բարութեամբ լի խելացի աչքերը, լայն ձակատը, երկայն ալիքաւոր մորուքը և բարձր ու բարակ հասակը՝ առաւօտեան հազուստով՝ կարծես այդ րօպէին խօսում էին ինձ հետ, ցոյց էին տալիս իմ ոչնչութիւնը։ Մինչդեռ մտածումնի մէջ խորասուզված էի, Լեւոն Նիկողայեվիչ դուռը բացեց և՝ ձեռքում մի բանի գրքեր բռնած՝ ներս մտաւ ու ասաց.

—Ահա ձեզ համար գրքեր. կարդացէք։ Սու մի առ ժամանակ ձեզ այտոնը կը թողնեմ... յետոյ կըրթանք զբոսնելու։ Գուք առաւօտեան թէյ կամենում էք։

—Շատ շնորհակալ կը լինեմ, Լեւոն Նիկողայեվիչ, որովհետև ճուշայից ձանապարհվեցի ժամը 6-ին, դեռ թէյ խմած չեմ։

—Սու այժմ եթէ ձեզ համար թէյ կուղարկեմ։ Լեւոն Նիկողայեվիչը բերած գրքերից հինգն իր սեփական հեղինակութիւններն էին։ Գրանք ինձ անձամբով դուռածքներ էին, ուստի բողոքն ու շարժութեամբ սկսեցի կարդալ, առաւօտեան

ԳՈՒՔ ԷՔ ՄԵՂԱՍԻՐ

4. Պաշտօնը հրատարակվող «Արեւել» լրագիրը մի տարօրինակ եղբակացութեան է եկել։ «Նիւթ» բանի կը ծառայէ լրագրութիւնը—Տարցնում է նա, և հիմնվելով մի բանի իրողութիւնները վերա, եղբակացում է, թէ վրագրութիւնը, որչան կը փորձէ օգտակար ըլլալ յօռի բարքերը ձողկելով և ժամանակը ընելով այնքան հրահրած ու սաստկացուցած կըլլայ գանձերը։ Եթէ այդ եղբակացութիւնը արդիւն չէ սրտի դառնութեան, որ կարող էր առաջ գալ, տեսնելով, թէ մամուլը ոչ մի ազդեցութիւն չէ գործում հասարակութեան վաղը ու բարքի, աշխարհայեցողութեան վրա, պէտք է անհնր, որ դա բաւական միակողմանի գաղափարութիւն է։ Եւ ոչ միայն միակողմանի գաղափարութիւն է, այլ և թիրաքանց մամուլի անզօրութեան, բարոյական անանկութեան խոտոտվանութեան նշան։ Լրագրի բերած փաստերը ցոյց են տալիս, որ վերջին ժամանակները, երբ հայ մամուլը թիրաքանցում, կամ աւելի ճիշդը ասած, նրա մի բանի օրգանները փորձեցին մարտկել հասարակական յօռի բարքերը, մերկացնել թիրաքանքները, զեղծումները, հասարակութիւնը ոչ միայն սատարի ընդդէմագրութիւն, գոգոսութիւն է ցոյց տալիս, այլ և գորդները, թղթակցները ենթարկվում են դանազան տհաճութիւնների, սպառնալիքների և նոյն իսկ վտանգների, ու մերկայացած պակասութիւնները, յօռի բարքերը աւելի մեծ ոյժով են արտայայտվում։

Գա մի ցաւալի երևոյթ է, անկասկած. բայց արդեօք դառն եղբակացութեան եկած լրագիրը նեղութիւն տուեց իրան ընտելու, ուսումնասիրելու այդ երևոյթի պատճառը։ Եւ դուք շատ էլ հեռու չը պէտք է որոնել այդ պատճառը։ Մեր կարծիքով, այդ ցաւալի երևոյթի գլխատը պատճառն ինքը թիրաքանց մամուլն է. նա է այդ չարքի արտադրողը։ Տանեակ տարիներ ընթացում, թիրաքանց մամուլը շոյցը, փայտեղ դուռները, գովասանութիւններ շուայից նրան, անարժանքներն երկինք բարձրացրեց. խոնարհ վեց հարստութեան, ինքնական ոյժի առաջ, բարքերով հուշակոց նրանց, որոնք յայտնի էին միայն իրանց չարագործութիւններովը և հասարակութիւնը ևս, բնականաբար, եկաւ այն համոզման, թէ մամուլը կողմն է միայն գովասանիչ չարայից, փառաբանիչ սրան ու նրան, ծածկել այն և այն պակասութիւնը։ Քննութեան, շղթաբերութեան սովորութիւնը թիրաքանց մամուլի մէջ հասել էր այն աստիճանի, որ ամբողջ սրահակներ էին նուիրվում այս և այն էֆէնդու, ամիրայի աղկալ կամ որդու նշանադրութեան և հարստիկը հանգեսի նկարագրութեան։ Հասարակութիւնը երբեք առկա չէր չունել տեսնելու, թէ մամուլը կողմն է զեղծումները մերկացնելու, թէ նա շատ բարձր է կանգնած, թէ նա գերադատում է հասարակական շահերը անհատական շահերից. հասարակութիւնը չէր տեսնում մամուլի մէջ մի իման, մի սանձ, որից նա պատ-

կառէր և աշխատէր ուղղել իր թիրաքանքները. մամուլը չէր ստեղծում հասարակական կարծիք, որ մէքր մարդկանց զէպի ինքնարնադատութիւն, որ ստիպէր նրանց վախենալ այդ հասարակական կարծիքից։

Եւ մամուլի այդ ստրկական, անբարոյականացող ուղղութեան հետեանքները չը յապաղեցին երևան գալ. հասարակութիւնը շատ գոռոմ և ստոր գաղափար կազմեց մամուլի մասին և այսօր, երբ այդ մամուլը ձգտում է դուրս գալ իր ստրկական վիճակից, նա զարմանք է յայտնում, զայրանում է։ Մամուլը այսօր հնձում է, ինչ որ երէկ սերմանել էր։

ՎՐԱՅ ԹԱՏՐՈՆ

Հինգշաբթի, նոյեմբերի 19-ին, վրայ դերասանական խումբը տուեց իր երրորդ ներկայացումը։ Խաղացին «ուս թեմից վաղուց ծանօթ» «Սիրոյ ցանցի մէջ» կօմէդիան։ Այդ ներկայացումը հետաքրքիր էր նրանով, որ այդ գիշեր թատրօնական կօմիտեքը բեմ դուրս բերեց չորս նոր դերակատար՝ երկու աղջիկ և երկու տղայ։ Ի հարկէ, լաւ երևոյթ է նոր ոյժերի առաջ գալը և ցանկալի է դրանց խորհուրեղ, բայց ի չար գործ դնել հասարակութեան համբերութիւնը, դա մի փոքր սխալ է կօմիտեքի կողմից. կարելի է բեմ դուրս բերել նորերը փոքրիկ դերերի մէջ, բայց մի գիշերվայ մէջ անհանել չորս նոր անձնատուրութիւն պատասխանատու դերերի մէջ—ձանձրալի է. դրանց համար կօմիտեքը կարող է սաքել աշակերտական ներկայացումներ և ինքը ներկայ գտնվել։

Ջարմանալի երևոյթ է, երբ մեր մէջ եղածներն էլ հեռանում են կամ սառչում են բեմից, իսկ նոր մարդիկ բողոքովն ցանկութիւն չունեն բեմ դուրս գալու, վրացիների մէջ, ընդհակառակը, շատ հեշտութեամբ են գտնվում նոր մարդիկ թէ թիրաքանքում և թէ գաւառներում. իսկ մեզանում թատրօնական գործը թէ պայտեղ և թէ այնտեղ հեղհեղ ընկնում, մտաշոթեան է արվում։ Յանկալի կը լինէր, որ մեզանում էլ հայ սիրողները օրինակ առնէին վրացիներից և բեմական գործն առաջ տանէին։

Thaleia

ՆԱՄԱԿ ԲԱԼԱՍԱՆԻՑ

Նոյեմբերի 15-ին Բալասանին ոչ մի հասարակական հիմնարկութիւն չունի. չը կայ գրադարան-ընթերցարան, չը կայ եկեղեցի, չը կայ թատրօն և այլ այսպիսի օգտակար հիմնարկութիւններ, որ մարդիկ հաւաքվելով միջոց ունենային առօրեայ հոգեբերից ու դարբերից դուրս մի ուրիշ ինչոր մասին ևս մտածել։ Բալասանցիներ առհասարակ մտայն ևս մտածել։ Բալասանցիներ առհասարակ զարթոյր թողնել իր սիրահար է, սակայն դա նախկին այն կողմն անցնել չէ սիրում... Սա շատ բնական է։ Ի՞նչ է տեսնում խեղճ բալասանցիները.—նոյն ցնցոտիներով ծածկված բանտ-

ժամը 9-ից մինչև 12: Մառայի բերած թէյն էլ ինձ չը խանդարեց, որովհետև մի և նոյն ժամանակ թէյ կարողում էի, թէ թէյ խմում և թէ մօտից պանիր էի ուտում։ Ճիշդ կէսօրին, Լեւոն Նիկողայեվիչ, իր հասարակ րօպը հագած, վրայից էլ հասարակ գօտին կապած, սենեակս եկաւ և ասաց.

—Սրապիւն թաշարեան, երթանք զբոսնելու։ Գուր եկանք պաշտպանը և այնտեղից շուտով անտառը մտանք։

Անտառով անցնելիս ես Լեւոն Նիկողայեվիչին հարցրի թէ արդեօք նա թոյլ կը տայ ինձ պատմելու իմ տղայաւորութիւնները հայր Եօսան Կրօնաւորի մասին, որին ես տեսնել եմ 1895 թ-ի ապրիլի 26—30-ը Կրօնաւորում։ Նա շատ ուրախացաւ իմ այդ առաջարկութեան վրա և ասաց.

—Խորհեմ, պատմեցէք։

—Լեւոն Նիկողայեվիչ, ես շատ ցանկանում էի անձամբ ծանօթանալ հայր Եօսան Կրօնաւորու սիրու հետ, որպէս զի նրանից սովորելի աւելի լաւ ծառայել թէ Աստուծուն և թէ մարդկանց. որովհետև ես՝ առանց նրան տեսնելու՝ միայն համբար ընելով հաւատացել էի, որ նա ինձ կարող է սովորեցնել խօսքով և կեղծանի օրինակով։ Եւ սկսեցի պատմել հետեանքը.

1895 թ-ի ապրիլի 26-ին, ես Կրօնաւորումն էի։ Հայր Եօսան Կրօնաւորու սիրու կողմէն «Սխառատարութեան» տանը մէջ, № 14 սենեակը վարձեցի՝ օրական երկու բուրլի սոսկ սենեակի համար վճարելով։ Այն օրը ես դնացի ս. Արքեանդր Նիկողայեվիչի մայր կեղեցիցին, ուր հայր Եօսանը պատարարել էր լինելու։ Նիկողայեվիչը բարձրութեամբ, ես շատ դժուարութեամբ էր բարձրութեամբ, ես շատ դժուարութեամբ կարողացայ դառնել նրան, ուր ինձ տեղ տուին։

րը, նոյն սեպած վիշակները, նոյն տենդային աշխատանքը, ապականված միտքորոտի մէջ,—ասան այն ամենը, ինչ որ նա շարունակ տեսնում է։ Այլ մի փոփոխութիւն, դրութիւնը կարծես ճակատագրական է... ամեն մարդ կղզիացած, լճացած իր մէջ, միայն մի բան է մտածում.— փող դիզել, հարստանալ, գործեր սկսել և այն։ Այդ շարունակ է մտածում և՛ դաւառացի ինտելիգենտը, և՛ համալսարանի նախկին իդէալիստ, այժմ «ու-մահկանացու» դիպլոմատորը (մեզանում մահկանացուներն և ոչ-մահկանացուներն դասակարգ էլ կայ) և տղէն «պրիկաչիկներ» լեզգներ... Կրանցից դուրս այլ ևս ոչ մի բան չը կայ աշխարհում նրանց համար։

Թատրօնական սեզօն է... Բազուկի հայոց դրամատիկական խումբը շարվոթ երկու ներկայացում է տալիս Թաղիսի թատրօնում. բայց մեզ, բալասանցիներին ինչ օգուտ, քանի որ շատ քիչ ենք օգտվում։ Չը նայած այն յարմարութեան, որ Բազու-Բալասանեան զօր վրա երթեկելու համար տալիս է երկաթուղային վարչութիւնը, և որ երեկոյան ժամի 6-ից յետոյ կարելի է դնալ Բազուում ներկայացման ներկայ լինել և գիշերվայ ժամի 1-ին էլ ի վերադառնալ Բալասանի,—թատրօն յաճախելը մեզ համար ոչ ոչ չափով դժուարութիւններ է ներկայացնում։ Ու՛մ չէ յայտնի, որ ամեն մի ծառայող քաղաք գնալու համար կառավարիչ թոյլտուութիւն պիտի ստանայ, որ երբեմն էլ մերժվում և նկատողութեան է արժանանում շուտ-շուտ քաղաք դրնալու համար կառավարիչ թոյլտուութիւն պիտի ստանայ, որ երբեմն էլ մերժվում և նկատողութեան է արժանանում շուտ-շուտ քաղաք դրնալու համար։ Սա դեռ ոչինչ։ Բազուց դնալու և, օրինակ, մի ներկայացում տեսնելու համար երկաթուղուն պէտք է վճարես, կտաքի և ձիաքաշի պէտք է վճարես, երբեմն էլ հիւրանոցի պէտք է վճարես, և այսպէս, ուրեմն, մի ներկայացման տեսնելը նստում է առնուազն երեք բուրլի, այն էլ եթէ բալիզօնում նստես։ Պարզ է, որ այսպիսի ուսագումաններում բալասանցի գործակատարն ու արհեստաւորը շատ քիչ կարող են թատրօնի երես տեսնել։

Յանկալի է, որ Բազուի թատրօնական կօմիտեքը բալասանցիներին համար ևս մտածէր ու ժամանակ առ ժամանակ այտոնել ներկայացումները տար։ Թարմարութիւններ, պէտք է ասել, որ կան Բնիկնիւրօֆի թատրօնական դահլիճում։ Եթէ ամիսը գտնել երկու ներկայացում տրվէր, կիրակի օրերը, երեկոյան, հաւանական է, որ ժողովուրդը հաւաքվի։

Թէ և այտոնել հասարակութեան թատրօնային մասը, խոչընդոտներին յաղթելով, կարողանում է մի կերպ ներկայ լինել ներկայացումներին և՛ Բազուում, սակայն ներկայացումները Բալասանիում այն օգուտը կունենային, որ զէթ մի քանի ժամանակ կը զարկեցնեն մարդկանց թմբածուրբը և մասամբ կը հանեն նրանց այն նեխված ճանձից, որի մէջ խեղդվում են նրանք... Այս հանգամանքը շատ կարեւոր է, և հէնց այս տեսակէտից է, որ ցանկանում ենք Բալասանիում ևս տեսնել հայկական ներկայացումներ։

Մ. Ն.

—Հայր Սրապիւն, ես արժանի չեմ Քրիստոսի աշակերտ կոչվելու և ոչ էլ ձեզ սովորեցնելու, այլ թող ձեզ (այս միջոցին նա իր աջ ձեռքը իմ գլխի վրա դրեց) հոգին սուրբը սովորեցնէ։ Կարդացէք ս. Մեծ Վասիլիովի գիրքը։ Սա, հայր Սրապիւն, անքան գրադիւմ եմ, որ չեմ կարող և հինգ րօպէ ձեզ նուիրել...

Այդ միջոցին արդէն անտառից դուրս էինք եկել և քայլում էինք ձիւնի միջով՝ գառնալարից զէպի վեր։

—Լեւոն Նիկողայեվիչ—ասացի ես,—ճամբարիս, որ հայր Եօսանը ժամանակ չունի, որովհետև նրան, ինչպէս ինձ շատերը Կրօնաւորում ասացին, ամեն տեղ հրաւիրում են նրա օրհնութիւնը ստանալու և հիւանդները վրա աղօթելու նը պատակով։ Շարունակելով իր սակոյթութիւնը, մենք հասանք դառնալարի գագաթը. որտեղից Լեւոն Նիկողայեվիչը մեր բռնած ուղղութիւնը փոխեց և դարձաւ դէպի իր անտառը։

—Լեւոն Նիկողայեվիչ, այսպէս արագ քայլելով մի քանի մասնաշափ բարձրութիւն ունեցող ձիւնի մէջ՝ չը յոյեցեցաք։

—Այս իմ ամենօրեայ սովորական դրօսանքն է, այդ պատճառով ես շուտով չեմ յոյնում։

Պէտք էր անցնել մի փոսով. ես մօտեցայ Լեւոն Նիկողայեվիչին, որ նրա ձեռքից բռնեմ և օգնեմ՝ փոքր անցնելու։ Բայց նա այնպիսի հեշտութեամբ ու արագութեամբ անցաւ փոսից, որ ես ապշած մնացի։ Ծոցային նրան և սպառ միմեանց հետ խօսելով նոյն առարկայի վրա, դիմեցինք զէպի տուն։

(Կը շարունակվի)

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՍ

Յրանխական ժողովրդական լուսավորութեան միջնորդութիւնը...

Ներկայումս թիֆլիսում քննվում է երևանեան փորձնական կայարանի և օրինակելի ազարակի խնդիրը...

Կարող ենք հարցրել մի օգտակար տեղեկութիւն մեր կողմանէն բամբակագործներին...

Մեր աշխատակից Ստեփան Մալխասեանց ներկայումս պատրաստում է մի աշխատութիւն...

Այս օրերս Պետերբուրգում սկսվեց հրատարակվել մի նոր լրագիր «Правда»...

Մինչև այժմ Արարչեակի յայտնի կառուածքի արդիւնքն ստանում էր Կովկասում օրթօգործութիւնը...

Ռուսաց Կայսերական հնագիտական յանձնաժողովը որոշել է հրատարակել Սամարղանդի հնագիտութեան միջնորդութիւնը...

Միև կողմից կրեմացիներին ձեռք բերած ազդուութիւնը մեծ շարժում է առաջ բերել թիւրքաց կայսրութեան միւս ազդուութիւնների մէջ...

«С. Пет. Вѣд.» լրագրի վերջին համարում

տպված է Վ. Գոլմուրեմի «Օրհնէք» վերնագրով մի յօդուած, որով ռուսաց հասարակութիւնը...

Թիֆլիսի Կոնտրոլի պալատի կառավարիչ Բուտրիկինի կողմից հետեւեալ լուրն է տպված «Тифл. Известия» լրագրում...

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻՑ մեզ գրում են. «Հաստատադրելուց տեղեկացանք, որ Վեհափառ Կաթողիկոսը...

ՆՈՒՌՈՒՑ մեզ գրում են. «Այստեղ ևս կրկնվեց այն տղեղ երեւոյթը, որը ամենուրեք բողոք է բարձրացնում...

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻՑ մեզ գրում են նոյեմբերի 16-ից. «Անցեալ կիրակի նշանակված էր զիւղական-հասարակական ժողովը...

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻՑ մեզ գրում են. «Նոյեմբերի 15-ին, գիւղի եկեղեցում Գրիգոր եպիսկոպոս Գառնակերեանց հինգ քահանայներ ձեռնադրեց...

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻՑ մեզ գրում են. «Նոյեմբերի 15-ին, գիւղի եկեղեցում Գրիգոր եպիսկոպոս Գառնակերեանց հինգ քահանայներ ձեռնադրեց...

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆՈՐ ՅԱՒԻՐ

Կրեմական հարցի վերջնական լուծումը չէր կարող, ի հարկէ, չը յուզել և չը խռովել ուղղաաւան ժամեղականների մտքերը...

Միև կողմից կրեմացիներին ձեռք բերած ազդուութիւնը մեծ շարժում է առաջ բերել թիւրքաց կայսրութեան միւս ազդուութիւնների մէջ...

նր հրատարակել է մի յայտարարութիւն, որով պահանջում է. 1) Արքանիայի և Մակեդոնիայի անկախութիւնն ու ինքնավարութիւնը...

Վաշնակցութիւնը յայտնում է, որ նա սպասում է յարմար քաղկին ընդհանուր ապստամբութեան նշան տարուր...

ՆԱՍՏԱԿ ԹԻՒՐԿԻՍՏԻՑ

Չըմարտի որ մեծ դարձանքով կարգացի թիւրքախոսի պատրիարք Օրբանեանի հեղինակութիւնը...

Օրբանեան ինքն անձամբ առել էր անցեալ ձեռք, թէ պատրիարքարանի պաշտօնատեղիքն...

ՆԱՍՏԱԿ ԱՄԵՐԻԿԱՑԻՑ

Կրեմի խնդիրը Քուպայի խնդրէն շուտ լուծում գտաւ. Սպանո-Ամերիկեան պատերազմի հրատարակութեան առաջի օրերը...

Վրեմի խնդիրը Քուպայի խնդրէն շուտ լուծում գտաւ. Սպանո-Ամերիկեան պատերազմի հրատարակութեան առաջի օրերը...

հանդաց կառավարութիւնը ինչ դրք պիտի բռնէ ղէպ ի նոր ազատուած ժողովուրդը, ինչ եղանակաւ պիտի կարգաւորուի նոր կառավարութիւնը...

Կառավարութիւնն իր այս յայտարարութեամբ պատահութեամբ բռնէ մը կը համարէ կամ նշան մը, թէ երկրի մեծամասնութիւնը...

Կրեմի խնդիրը Քուպայի խնդրէն շուտ լուծում գտաւ. Սպանո-Ամերիկեան պատերազմի հրատարակութեան առաջի օրերը...

«Pol. Corr.» լրագրի խօսքով, անարխիստները դէմ կ'օնֆերէնցիան կը տեր մօտ մէկ ասիւս...

ված է ընտրել մի նոր ֆրանսիացի կարդինալ և այդ կարդինալը լինելու է յայտնի հայր Ֆելիքս Երանյանը, որի ջանքերը յոգուտ թիւրքերից թշուառ հայ որբերի հանրաձայնով են:

«Politische Correspondenz» լրագրող հաստատություն է, որ Բեռլինի կարդինալը, չը նայելով Վատիկանի բողոքին, պնդում է, որ թիւրքացի դեսպանի պաշտոն հաստատվի ս. աթոռի մոտ: Եթէ պայքը չը համաձայնվի այդ առաջարկության, դիվանագիտական յարաբերությունները Վատիկանի հետ կընդհատվեն: Սակայն պայքը խոստացել է ֆրանսիական կառավարությանը՝ դիվանագիտ. վերջնական ջանքերին:

ԽԱՆԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Նորերը Սենյայի դեպարտամենտի ընդհանուր խորհուրդը մի որոշում կայացրեց, որով պարտաւորեցնում է պրեֆեկտին՝ վարչական պաշտոններ տալ միայն այնպիսի անձանց, որոնք ուսում են առել աշխարհական դպրոցներում: Այդ կարգադրության պատճառն այն է, որ վարչական մեջ պաշտոն վարող անձինք մեծ մասամբ կղերական դպրոցների աշակերտներ են, և որ այդ ճանապարհով կաթոլիկ հոգևորականությունը արդէն առաջին աստիճանի վրա է ձեռք բերել զօրքի և նաւատորմի մեջ, իսկ այժմ նա ձգտում է իր ազդեցությունն տակ դրել և բաղադրացիական վարչությունը: Ապացուցանելու համար թէ կղերականությունը կնշտապէս ազդեցություն է ձեռք բերել «Dépêche» լրագրողը բերում է հետևեալ ստատիստիկական տեղեկությունները. 1897 թ.ին հոգևոր միաբանությունների ծախսով պահելով միջնակարգ դպրոցներում սովորում էին 52 հազարից ավելի աշակերտներ, դա համարեա բուրժուական շրջանին պատկանող երիտասարդության կէտն է: 1891 թ.ին պոլիտեխնիկական դպրոցն ընդունված 270 աշակերտների մեջ 52 հոգի կղերական դպրոցներից էին. 1897 թ.ին Ալեքսանդրական վիճակագրական դպրոցը մտած 550 աշակերտներից 185 հոգի, այսինքն 1/3-ը, կղերական դպրոցներից էին: Մովսիսի դպրոցում ավելի ևս շատ կան:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԼՕՆԻՕՆ, 20 նոյեմբերի: Կայրեկից հեռագրում են, որ Բոսթոլից եկած շոգենաւի վրա երկու տեղացիներ ժամատարի նշաններ ունեին. երկուսն էլ առանձնացած են:

ՄԱԳՐԻԻ, 20 նոյեմբերի: Փիլիպպինեան ավարտաձեռները դիտաւորութիւն ունեն կուել ամերիկացիների դէմ: Նրանք կամենում են ստիպել կուելու՝ իրանց մօտ զանդող տասը հազար սպանիական զինուորներին:

ԽՄՁԱԿԻ ԱԼԷԿՍԱՆԴՐ ՔԱԼԱՆԹԱՐ ՀՐԱՏԱՐ. ԱՐԾՈՒՆՈՒ ԺԱՌԱՆԳՆԵՐ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԱՆԿՐԿՈՎՎԱՍՏԱՆԻ ԵՐԿԱԹՈՒՂԻ

Մ ա ռ զ ա տ ա ռ Ն 1 զնաջըր դուրս է դալիս Աւստրիոյ դէպի Թիֆլիս ցերեկվայ 4 ժամին և 15 րոպէին. Թիֆլիս է հասնում առաւօտեան 8 ժամ 38 րոպէին: Երէջից զնաժամ Թիֆլիսից դէպի Աւստրիա առաւօտեան 9 ժամ և 20 րոպէին. Բ ա թ ու լ է հասնում Երեկոյեան 8 ժամ և 52 րոպէին:

Մ ա ռ զ ա տ ա ռ Ն 3 զնաջըր դուրս է դալիս Աւստրիոյ դէպի Թիֆլիս Երեկոյեան 10 ժամ 50 րոպէին. Թիֆլիս է հասնում Երեկոյեան 5 ժամ և 9 րոպէին: Գուրս է դուրս Թիֆլիսից դէպի Աւստրիա Երեկոյեան 6 ժամ 10 րոպէին. Բ ա թ ու լ է հասնում առաւօտեան 7 ժամին:

Մ ա ռ զ ա տ ա ռ Ն 2 զնաջըր դուրս է դալիս Աւստրիոյ դէպի Թիֆլիս առաւօտեան 8 ժամ 30 րոպէին. Թիֆլիս է հասնում Երեկոյեան 8 ժամ 30 րոպէին: Թիֆլիսից դէպի Աւստրիա է դուրս գալիս Երեկոյեան 9 ժամ 15 րոպէին. Բ ա թ ու լ է հասնում ցերեկվայ 12 ժամ 59 րոպէին:

Մ ա ռ զ ա տ ա ռ Ն 4 զնաջըր դուրս է դալիս Աւստրիոյ դէպի Թիֆլիս Երեկոյեան 8 ժամ 40 րոպէին. Թիֆլիս է հասնում առաւօտեան 9 ժամ 55 րոպէին: Թիֆլիսից դէպի Աւստրիա է դուրս գալիս առաւօտեան 11 ժամ 20 րոպէին. Բ ա թ ու լ է հասնում առաւօտեան 5 ժամ 42 րոպէին:

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍՆԱԻՐ ՀԻՒԱՆԿԱՆՈՑ

Բ. ՆԱԻԱՍԱՐԻԵԱՆԻ
(Կուկիա, Վորոնյովի արձանի հանդէպ)
Հիւանդներին ընդունում են ամեն օր, բացի կիրակի օրերից:

Ա Ռ Ա Ռ Օ Տ Ն Ե Ր Ը
Բ. Ա. ՆԱԻԱՍԱՐԻԵԱՆԻ—11—12 ժ. վրարու-
մութեան, վեներական (սիֆիլիս) և միզասեռ. հ.
Կ. Մ. ՉԻՎՈՎԱՆԻ—9—10 ժ. աչքի, ներքին
և նեարդալիս հ.

Զ. Ի. ԲԱՐԱՆԱՍԵԱՆԻ—11—12 ժ. կանանց
հիւանդ.

Ի. Յ. ՊՐՕՏԱՍԵՎԻՉ—12—1 ժ. ակնաչի,
կոկորդի, ըթի և կրծքի հ.
Ա. Պ. ՎԱՐՍԱՊԵՏՅԱՆԻ—1—1 1/2 ժ. ներքին և
երեխայից հ.
Ա. Գ. ԳՈՒՐԿՈ—1 1/4—2 1/4 ժ. ներքին և մի-
ասեռական հ.

Ե Ր Ե Կ Ո Ն Ե Ր Ը
Վ. Մ. ՄԱԻՎԻԼԱՉԷ—5—6 ժ. ներքին և երե-
խայից հ.
Ա. Ն. ՇՊԱՎՈՎԱԿԻ—6—7 ժ. նեարդալիս (ե-
րեխորաբուժութիւն), վեներական և մորթի հ.
Բ. Ա. ՆԱԻԱՍԱՐԻԵԱՆԻ—6 1/2—7 ժ.
Տ. Ի. ԲՈՒԿԵՆԿՈ—հիւանդանոցում քրտնական
և խոշորացուցական հետազոտութիւններ է ա-
նում մէջի, իրի, արեան, կաթի և այլն:
Վճար 50 կ. չքաւորները ճրի: Համախորհրդի
(կոմիտեի) և օպերացիայի համար առանձին:
Հիւանդանոցի վերաբերումը՝
53—150 Բժշկապետ ՆԱԻԱՍԱՐԻԵԱՆԻ

ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԳՐԱՎՃԱՌՆՈՑՈՒՄԸ, ԹԻՓԼԻՍ
Վաճառվում են հետևեալ նոր գրքերը.

- ՕՐԱՅՈՑ Ս. Էջմիածնայ, 1899 թ. փա-
նակալով — 20
- ՍՈՒՆԻՎԻԿԵԱՆՅ Գ. Ամուսիններ. կոմի-
զիա հինգ արարուածով, երկ-
տպագրութիւն (փոփոխած) — 1
- ՍԵԿՐԱԿԱՆ Ար. Եպիս. Յովհաննէս Ե-
րկրորդու Շահաբադեանի կեն-
սագրութիւնը. Պ. 1898 թ. — 1
- КНЕЙПБ. Мое водолечение К. 1898 — 1
- ПОДЧИНСКИЙ Методъ Кройки верхняго дам-
скаго и дѣтскаго платья, изд. 18.
1898 — 1 50
- БОЗАРОВЪ Метода Кройки верхняго и
дамскаго платья, СПб. 1887 — 3
- ՍՕԼՈՎԱՆԻ—Կտրված սիրտ, վէպ 1898. — 40
- Ղ. Մարտիրոս Մնաց-Վոյրվիլ. — 20

Հասցէն՝ ԹԻՓԼԻՍԻ, Կենտրոնական Գրա-
քանոց (2.) 1—10

**Հարկաւոր է
Հ Ա Յ Օ Ր Ի Ո Ր Դ,**

Հայ դպրոցում ուսում աւարտած, Վարչական քաղաքում Հայ ընտանիքի մէջ երեխաների կրթութեան համար: Պայմանների մասին տեղեկանալ ծայր Արդիւնների խա-նութեան (2. հ.) 1—2

**ԼՈՂՍ ՏԵՍԱԸ
Լ. ԼՆԵՊՍՏՐՕՒ
Մ Ե Ղ Ո Ւ Ն Ե Ր**

ԲՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԳՐԱՌՈՑԿԸ
Թարգմանից և ուսուցիչից Զ Ո Կ
Գրքը 15 ԿՈՊԷԿ
Գրքը կենտրոնական և Կովկասեան գրավա-
ճառանոցներին: 2—3

ԹԻՒՐԿԱԿԱՆ ՄԻ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ

որ Խոպուտի Նէապոլ քաղաքում սովորել է իտալական դասաւանդան տեսակ պանիսի շինելը, ինչպէս է ձեռնհաս անձանց, օգնեն իրան նիւթապէս Կովկասում կամ Գրիմի որ և է քաղաքում պանիսի դրժարան բանալու: Հասցէն ՊԵՐՏՈՒՍ, Արմանսկոյե Կուլիսի, Կապուչինսկոյե 4—5

**ԹԻՒՐԿԱՅ ՀԱՅԵՐԻ
ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԴՐՈՒԹԻՒՆԸ**

Գրքն է 20 ԿՈՊԷԿ
Գրքը յանկացողները պէտք է լինեն «Մշակի»
Խմբագրատունին: 10—10

**ՄԻ ՈՒՍՈՒՑԻՉ ԿԱՄԵՆՈՒ Է
ՄԱՍՆԱԻՐ ԳԱՍԵՐ**

ուսանալ ՀԱՅԵՐԻՆ լեզուից:
Գրքը Ներքին և Կովկասեան գրավա-
ճառանոցներին: 5—6
Թիֆլիսի ԻԿԱԿԱՆ ԳԻՄՆԱԶՆԱԿԻ ՄԻ ՈՒ-
ՍՈՒՑԻՉ ըրրր աւարկաներից պատրաստում է
աշակերտներ և աշակերտուհիներ՝ ՄԻՋՆԵՎԱԿԻ
դպրոցների համար և տալիս է՝

Հայոց լեզուի դասեր

Հասցէն՝ Չաւաւաճեւեան ցա. Ժ. Մարկարոս
Ն 25. 4—6

**Բ. ՄԱԼՈՒՄ Ե Ա. Ն
Մ Տ Ք Ի Մ Շ Ա Կ Ը**

(Մտում են ինքնուրուի օրինակները)
Գրքը 50 ԿՈՊԷԿ
Գրքը «Մշակի» Խմբագրատունին: 2—8

Կիրակի, նոյեմբերի 22-ին, առաւօտեան 11
ժամին **Լ Ի Ս** գիրքում
կատարվելու է հայոց եկեղեցու օժան հանդէսը,
որին հրաւիրվում են ցանկացողները ներկայ լի-
նելու: (ո. շ.) 2—2

Բ. Վ. ՀԱՆ ԵՐԻՏՐՈՒՆԻ
ԸՆԴՈՒՆՈՒՄ Է ՀԻՒԱՆԿԱՆԻՐ
մասնագիտաբար բզի, կոկորդի, ըթի և
ակնաչի հիւանդութիւններով:
Առաւօտեան 9—12 ժ.
Երեկոյեան 4—7 ժ.
Գոյովնակի պրոպ. Ն 28, տ. Աղաւթովի:
1—15

Ն Ո Ր Բ Ա Յ Վ Ե Ց
Կ. Ղ Ո Ւ Լ Ի Զ Ա Ն Ե Ա Ն Ի
Մ Ա Ն Կ Ա Կ Ա Ն Պ Ա Ր Տ Է Ձ
ԵՒ
Տ Ա Ր Ր Ա Կ Ա Ն Դ Պ Ր Ո Ց
Սարգսյան փողոց, Ն 38, միջին յարկ: 3—5

Շահաւետ Խորհուրդ!!!
Պահանջեցէք «ԾՕ-ԴԼ-ՖՈՆԻ» գլխաւոր պահեստից տղազա-
մարդկանց արձաթեայ ժամացոյց «ՍԱՆԻ» նշանակով, պատրաստած
համաշխարհային հւշակ ունեցոյ «ԻՒՐԻ ՓԱՎՐ ՓԱՎՐ»
ԸՆԴԱՍԵՆԸ 12 ԲՈՒՐԼԻ 50 ԿՈՊ.
ԿԱՆԱՆՅԸ 50 ԿՈՊԷԿՈՎ ԱԻԵԼԻ ԹԱՆԿ
Ուղարկում է՝ 2 րուբլի գրուական ստանալուց յետոյ, մնացածը վերադր վճարով:
ՀԱՍՑԷՆ.
ГЛАВНЫЙ СКЛАДЪ ЧАСОВЪ ШО-ДЕ-ФОНЪ 66 ВАРШАВЪ.
Մանսթրալ (Եւրոպ. ժամացոյցները կատարութեան
կարիք չունեն. 2) Չը նայած պատուէրների շատութեան, հերթը խտութեամբ պահպանվում է:
(Մ. շ.) 2—2

BATEAUX A VAPEUR FRANCAIS N. PAQUET ET Cie
ՅՐԱՆՍԻԱԿԱՆ ՆԱԻԱԳՆԱՅՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
Ն. ՊԱԿԷ ԵՒ ԸՆԿ.
Կանոնաւոր և ուղղակի նաւագնացութիւն ՄԱՐՍԷՅԼԻՑ ԲԱԹՈՒՄ, չորեքշաբթի օրերը, երկու շաբա-
թը մի անգամ, սկսած յունվարի 25/6-ի չորեքշաբթից,
Եւ հակառակը՝ Բաթումից Մարսել, ժամկով Տրապիզոն, Սամսուն և Պոլիս: Մեկուտ է Բաթում-
միջ չորեքշաբթի, 25 նոյեմբերի (7 դեկտեմբեր) ՄԻՆԳԵԼԻ, չորեքշաբթի, նաւագնա ՇԵԼՏ: Եւ այս-
պէս շարունակաբար, երկու շաբաթը մի անգամ, չորեքշաբթի օրերը, ժամը 4-ին ճաշից յետոյ:
Բաթումից Պարիզ ուղղակի հարթակցութեան տոտանիքը սովորում են սովորականից
պակաս գներով:
Ապրանքների և ճանապարհորդների մասին հարկաւոր տեղեկութիւններ ստանալու համար
թող բարեհաճին դիմել ընկերութեան գործակաւորներին՝
ԲԱԹՈՒՄԻՍՏԻ—պ. Վիկտոր դ'Արսիօն, Նաբէթեմար: ԹիֆլիսիսՏԻՍՏԻ—պ. Օ. Գ. Բարեկենդա-
նեանին, Սիօնի փող. Նախկին Արժարուա քաղախարա: ԲԱԳՈՒ—պ. Ս. Դիլլարեանին, Կոլուբեա-
կինաւարա հրապարակ: ՆՕՎՕՐՕՍՍԻՅՍԿԻ—պ. Մելիսիօր Հերչեւորդերին: (հ. Տ. շ.) 3—20

ՎԱՃԱՌԱՀԱՆՎԵՑ ԹԻՖԼԻՍԻ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԳՐԱՎՃԱՌՆՈՑՈՒՄ
Ե Ղ Բ Ա Յ Ր Ա Կ Ա Ն Օ Գ Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ն
ԹԻՒՐԿԱԿԱՆ ՎՆԱՍՎԱԾ ՀԱՅԵՐԻՆ
ԵՐԿՐՈՐԴ, ՆՈՐԻՑ ՄԱՍՎԱԾ ԵՒ ԼՐՅՐՐԾ ՀՐՅՑԵՐՎՈՒԹԻՒՆ
ԳԻՆԸ ՀԱՆԱՊԱՐՀԱՄԱՍՈՎ, Յ Բ. 70 ԿՈՊԷԿ
2-ое ВНОВЬ обработанное и дополненное издание
ЛИТЕРАТУРНО-НАУЧНОГО СБОРНИКА
„БРАТСКАЯ ПОМОЩЬ ПОСТРАДАВШИМЪ ВЪ ТУРЦІИ АРМЯНАМЪ“.

Въ настоящее удешевленное издание, содержащее болѣе 140 статей разнообразнаго содержания въ прозѣ и въ стихахъ, вошло болѣе 40 новыхъ, знакомящихъ съ одной стороны съ ужасающими бѣд-
ствиями турецкихъ армянъ, а съ другой—съ бытовыми и культурными условиями жизни армянъ въ
прошломъ и въ настоящемъ. Къ книгѣ приложены двѣ отдѣльныя большія группы (болѣе 100 чело-
вѣкъ) армянъ-переселенцевъ, снятыя съ натуръ, а также болѣе 150 рисунковъ (40 новыхъ), въ томъ
числѣ многіе въ цвѣтныхъ краскахъ и два: „Рѣзня армянъ въ Трѣбизондѣ 1895 г.“ И. К. Айвазов-
скаго и „Весенняя буря“ Магдесіана, въ три тона.
Цѣна 3 р., съ пересылкой 3 р. 70 к.
Складъ въ конторѣ *Русскихъ Вѣдомостей* и въ книжн. магаз. Карбасникова на Моховой.
NB. Лица, не окончившія счетовъ по 1-му изданію «Братской помощи», благоволятъ воспѣ-
шить окончаніемъ таковыхъ.
Покорнѣйшая просьба къ изданіямъ, сочувствующимъ цѣли сборника, перепечатать настоящее
объявленіе.
4—10 Завѣд. ред. Гр. Джаншиевъ

Լ Ո Յ Ս Ե Ս Ս Ի
ԼԵՕ
Մ Է Լ Ի Ք Ի Ա Ղ Ձ Ի Կ Ը
(Պատմական վէպ, 755 էրես)
Գրքը 1 ԲՈՒՐ. 30 ԿՈՊԷԿ (սովկազմ 2 րուբլի)
Մարվում է ԹիֆլիսիսՏԻՍՏԻ—հեղինակի մօտ («Մշակի» Խմբագրատունը) և Կենտրոնական գրա-
վաճառանոցում ԲԱԳՈՒՄ—պ. Ներսէս Դաւթեանից մօտ, Ա. Բ. Աղաւթովի գրասենեակ-
ՇՈՒՇՈՒՄ—Բարդառ Տէր-Սահակեանից գրավաճառանոցում:
Հեղինակի հասցէն՝ ԹԻՓԼԻՍԻ, *редакция „Мианкъ“*. 4—10